

రమణ భాస్కర

సంచిత : 4

సంపుటి : 5

పుష్టి : 7

జన్మారులో శ్రీనాన్నగాలి ప్రవచనము, 8-11-98

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సాధన లేకుండా సిద్ధికలుగదు. ధనం వలన గాని, విద్యవలనగాని, గౌరవాల వలన గాని, బంధువుల వలనగాని మనోనిగ్రహం రాదు. మనస్సుకు నిగ్రహం రావాలంటే అభ్యాసం, వైరాగ్యం ఉండాలి. ఎంతోకొంత వైరాగ్యం ఉంటే మారు చేసిన జపం, మారు చేసిన ధ్యానం ఫలిస్తాయి. మనకు శారీరకంగా అనుబంధం ఉన్న వారందరూ బంధువులు. మనక్కేమాన్ని ఎవరైతే కోరుతున్నారో వారు ఆత్మబంధువులు. సమాజంలో మార్పు వస్తూ ఉంటుంది, కుటుంబంలో మార్పు వస్తూ ఉంటుంది, వాతావరణంలో మార్పు వస్తూ ఉంటుంది, ఇలామార్పులు జరుగుతూనే ఉంటాయి. ఇన్ని మార్పులమధ్య మార్పులేని వస్తువు, చావులేని వస్తువు ఒకటి నీహృదయంలో ఉంది. దైనందిన జీవితంలో నీవని నీవు చేసుకొంటూ ప్రశాంతముగా ఉండి నీలోపల ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయి. ఎన్నో మార్పుల మద్భు మార్పులేకుండా సదా ఉండే వస్తువును పట్టుకొంటే నీవు తలస్తావు. ఈభూమి మిందకు వచ్చిన వని పూర్తి అవుతుంది. నీదేహాయాత్రకోసం ఎంతవరకు పనిచేయాలో చూసుకో. ఈబంధువులతోటి ఈ వస్తువులతోటి ఉన్న సంబంధం నిజంకాదు. స్వప్సంతో సమానము. నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవాలంటే నీమనస్సును చల్గా ఉంచుకోవాలి. భగవంతుడు ఎలా జీవించమని చెప్పాడో అలా జీవించటం నేర్చుకోవాలి.

మనదేహం చనిపోయిన తరువాత మనం ఒక్కలిమే ప్రయాణం చేయాలికాని మనకూడా ఎవరూరారు. నీదేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి చదువు, డబ్బు, అధికారం ఉండవచ్చ. ఇవినిజింకాదు. నీమనస్సును స్వాధీనం చేసుకోవటానికి అభ్యాసం, వైరాగ్యం అలవాటు చేసుకోవటం తప్పదు. వైరాగ్యం వలన నీ మనస్సును బాగా నియమించుకోవచ్చను. హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవటానికి నీకు సహృదయం ఉండాలి, మంచిగుణాలు ఉండాలి, సద్గుర్తి ఉండాలి. అవిలేవనుకో ఆవస్తువు నీహృదయంలో ఉన్నా అది నీ సాంతం అవ్యదు, నీచేతికి అందదు. నీ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా నువ్వు ఉద్దేశపడకుండా నీ మనస్సును సమానంగా ఉంచుకొని నీహృదయంలో ఏ వస్తువు అయితే ఉందో దానిని నిరంతరము స్తులిస్తూ, ధ్యానిస్తూ దానిని తెలుసుకోవటం కోసం జీవించు, అది ఉందో లేదో అని సందేహం పెట్టుకోవద్దు. అది ఉంది తాబట్టి చెప్పుతున్నారు. నమ్మితే సామ్య నమ్మకపోతే దుమ్ము. కష్టసుఖాలు వచ్చినప్పుడు మారు సమానంగా

ఉంటున్నారో, లేదో చూడటానికి భగవంతుడు పరీక్ష పెడతాడు. చిల్లర విషయాలకు, చిల్లర చింతలకు నీ మనస్స చిందిపోకుండా నీలోపల ఉన్న వస్తువును గట్టిగా పట్టుకోవాలి. కొంత అభ్యాసం చేస్తే, వస్తువుకు సంబంధించిన రుచి కొంతచూస్తే అది ఉందో లేదో నీకు తెలుస్తుంది. మనకు ఎంతోకొంత భక్తి ఉందిగాని మనభక్తి ఇంకా సహజం అవ్వలేదు. మనభక్తి కనుక సహజం అయితే లోపల ఉన్న సహజవస్తువు మనకి దొరుకుతుంది. గురువు పాదాలను ఆశ్రయించి నీవు అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే నీభక్తి సహజమవుతుంది.

నీకు ఉపయోగంలేని భావాలు వస్తూ ఉంటాయి. ఆభావాలే నిన్న బంధిస్తున్నాయి అన్నసంగతి నీకు తెలియటం లేదు. ఇతరులు నిన్న బంధిస్తూ ఉంటే నీవు పాలపోవచ్చ కాని నీ భావాలే నిన్న బంధిస్తూ ఉంటే ఎక్కడికి పోతావు. మనస్సులో ఉదయించే భావాలను సంకల్పాలను ఎవడైతే వేరుతో సహ బయటకు లాగుతున్నాడో వాడి మనస్స వస్తువుల మిాదకు, వ్యక్తుల మిాదకు పరుగుపెట్టదు, అది ఆత్మభిముఖంగా ప్రయాణం చేసి అమృతత్వంలో విక్షమవుతుంది. ఆత్మభిముఖంగా ప్రయాణం చేయటానికి నీమనస్స రెడి అయితే నువ్వు స్థితప్రజ్ఞడివి అవుతావు. సుఖానికి, శాంతికి, ఆనందానికి బాహ్యమైన వస్తువుల మిాద ఆధారపడకుండా నీప్యాదయం మిాద ఆధారపడి ఉంటే నీబుద్ధి స్థిరంగా ఉంటుంది. నిష్ఠలంగా ఉంటుంది. ఆరోజుకారోజు నీబుద్ధి అణిగిపోయి ఆత్మకారం చెందుతుంది. నీదగ్గర వెయ్యికోట్లు డబ్బు ఉన్నా శరీరం చనిపోయన తరువాత ఒక్కరూపాయి కూడా నీకూడా రాదు. మిా బుద్ధికి కుదురులేకపోతే ఆకుదురులేని బుద్ధి శరీరం చనిపోయన తరువాత నీకూడా వస్తుంది.

భగవంతుడు చెప్పినమాటలు మనం ఏంటే సరేసల. ఏనం అనుకోండి. ఆయన మాటలు ఏనే పలస్థితులు భగవంతుడే కల్పింపజేసి మొట్టికాయలు మొట్టి వినిపింపజేస్తాడు వాడే దేవుడు. మనం పిల్లలను బడికి వెళ్ళమంటాము. వాడు సరిగా వెళితే సరేసల. నేను వెళ్ళను అంటే విదైనా కొనుకోరాబాబు అని డబ్బులు ఇస్తాము. అప్పడుకూడా వెళ్ళను అంటాడు అనుకోండి వాడిని పట్టుకొని బాధ స్వాలుకు పంపుతాము. భగవంతుడు కూడా ఇదే చేస్తాడు. నీవు సహజంగా నేర్చుకోలేకపోతే నీకు ఎలా నేర్చులో నాకు తెలుసును అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నీవు కొంతధ్యానం చేస్తే, కొంత విచారణ చేస్తే, కొంతసత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తే ఇది సత్యం ఇది అనుత్యం, ఇది బంధం ఇది మోక్షం, ఇది శాంతి ఇది అశాంతి అని మిాకళ్ళకు స్పష్టంగా రెండింటికి బేధం తెలుస్తుంది. ఏవిషయాలు అయితే నిన్న భాద్యపెడుతున్నాయో ఆవిషయాలనుండి నీవు బయటకు రావాలంటే ఒక అవతారపురుషుడిని గాని, గురువునుగాని ప్రీతితో, ఇష్టంతో ధ్యానం చేస్తే నిన్న భాద పెట్టే విషయాలు వాటి అంతటాలవే రాలిపోతాయి. మిాఇంటిలో దుమ్ము ఉంది అనుకోండి. సగం దుమ్ము తీసివేసి సగం దుమ్ము ఉంచుకొంటే సుభ్రతరాదు. దుమ్మును పూల్గా తొలగించాలి. అలాగే నీమనస్సులో ఉన్న సంకల్పాలను వేరుతో సహ తొలగించినప్పడు మాత్రమే నీవు స్థితప్రజ్ఞడవు అవుతావు.

ఏవద్దతిలో నీవు సాదనచేస్తే నీ మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుందో, హృదయంలో

మనుగుతుందో ఆపద్ధతిలో నీ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకో, అనుకరణ వద్దు. ప్రీతిగా, ఇష్టంగా ఆత్మలో ఉండగలిగితే బాహ్యవిషయాలు నిన్ను అక్కడనుండి కదపలేవు. ఎవరో గారవిస్తారు అని, ఇన్నిగంటలు అక్కడ ఉంటే సరపోతుంది అని ఇలా యాంత్రికంగా చేయకూడదు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలకు అనుగుణంగా జీవించటం నేర్చుకొంటే ఆయన అనుగ్రహసికి పాత్రులవుతారు. చేతిలో ఉన్న వస్తువును నోట్లో వేసుకోవటం ఎంత తేలికో భగవంతుని అనుగ్రహసికి పాత్రులయిన వారు మోత్తం పొందటం అంత తేలిక. అనుగ్రహస్తి సంపాదించటం కష్టంగాని అనుగ్రహం కలిగితే ఆత్మజ్ఞానం అత్యంత సులభంగా వస్తుంది. మిాతలంపులనుండి, సంకల్పముల నుండి మిారు వేరుపడితే అప్పడు మిా మనస్సు ఆత్మలో ఉంటుంది గాని లేకపోతే ఉండదు. ఏవిషయాలు అయితే మిమ్మల్ని ఇబ్బందిపెడుతున్నాయో, ఏభావాలు అయితే మిమ్మల్ని చిరాకు పెడుతున్నాయో వాటినుండి వేరుపడితే మిామనస్సు హృదయంలో స్థిరంగా ఉంటుంది. మిారు ఎప్పడూ అరుణాచలంలోనే ఉంటారు కాశీ వెళ్లిరాకూడదా, బదలీ వెళ్లిరాకూడదా, రామేశ్వరం వెళ్లి రాకూడదా అని ఒకరు భగవాన్నను అడిగారు. అసలు కాశీవెళ్లాలి, రామేశ్వరం వెళ్లాలి, బదలీ వెళ్లాలి అనే తలంపు వస్తే కదా వెళ్లటం అని భగవాన్ అన్నారు. మిారు మంచినీళ్లు ఎప్పడు త్రాగుతారు. మంచినీరు కావాలి అనే తలంపు వచ్చాక త్రాగుతారు. తలంపులేనప్పడు మంచినీళ్లు గొడవలేదు. అలాగే కాశీవెళ్లాలి, రామేశ్వరం వెళ్లాలి అనే తలంపువస్తే కదా వెళ్లటం తలంపులేనప్పడు కాశీ ఏమిటి? రామేశ్వరం ఏమిటి? అన్ని తలంపులే. అలా అని మిమ్మల్ని వెళ్లవద్దు అని కాదు. ఆయన ఏస్థాయిలో ఉన్నాడో సూచించటం కోసం చెపుతున్నారు. ఆస్థాయిని అందుకోవటానికి, అంత ఎత్తు ఎదగటానికి ఆయన సహాయసహకారములు అందుతున్నానే ఉంటాయి.

మనం అందరము ఆనందములోనే ఉన్నాము. అయితే ఎందుకు తెలియటం లేదు అంటే మనకు ధ్యానము లేదు, జపంలేదు, విచారణ లేదు, వివేకము లేదు. అందువలన మనహృదయంలోనే ఆనందం ఉన్న అది మనకు తెలియటం లేదు. గురువు నీకు ప్రత్యేకంగా ఆనందాన్ని తెచ్చి ఇవ్వడు నీహృదయంలో ఉన్న ఆనందాన్ని నీకు తెలిసేలా చేస్తాడు. నీది నీకే ఇస్తాడు. నీహృదయంలో ఉన్న ఆనందం నీమనస్సుకు తెలిస్తే బాహ్యంగా వెళ్లే ఉరకలు ఆగిపోతాయి. అప్పడు నీమనస్సు కుదురువడుతుంది. నీబుద్ది మోహకవిలంలో నుండి వేరుపడుతుంది. నీమనస్సు బాగుపడాలంటే నీవు లోపలకు వెళ్లు, నీమనస్సు బయటకు వెళ్తే బాడి చేసుకొంటుంది. ఆబాడి కడుక్కోవటానికి 50 జన్మలు పట్టవచ్చు, 100 జన్మలు పట్టవచ్చు. నీమనస్సు బయటకు వెళ్లకుండా లోపలకు వెళ్తే అది శుద్ధి అవుతుంది, తనంతట తానుగా రాలిపోతుంది. నీవు సత్యాన్వేషణను విడిచిపెట్టవద్దు. నీశలీరం మరణించకముందే నీహృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని పొందలేకపోతే ఈజిననమరణ చక్కంలో నుండి బయటకు రాలేవు. ధ్యానం చేసేటప్పడు కళ్లు మూసుకో మంటారా, కళ్లుతెరుచుకొన్నావా అనేది ముఖ్యం కాదు. నీమనస్సు లోపలకు వెళుతోందా లేదా, దానికి చల్లదనం వస్తోందా లేదా అనేది ముఖ్యం. మిా

ఇంటిలోనివారు మిమ్మల్ని గొరవించటం లేదు అని కంగారు పడకండి. వారు గొరవిస్తే మిాకు వాలి మిాద మోహం కలుగుతుంది. వారు గొరవించకవణి వాలితో బంధం కలుగదు. అది మన సాధనకు ఉపయోగపడుతుంది. అహంకారం నెత్తిమిాద వేసుకొని తిలగేవారు మిమ్మల్ని గొరవించినా, గొరవించకవణియినా దానిని బట్టి మిాకు మోక్షం రాదు. దేవుని అనుగ్రహం ఉంటే మోక్షం వస్తుంది. ఇవి అన్ని ప్రకృతి గొడవలు రోడ్సు మిాద ఎంత జనం వెళ్లినా మనం పట్టించుకోము అలాగే సీమనస్సలో ఎన్ని గొడవలు ఉన్నా వాటిని పట్టించుకోవద్దు అప్పుడు వాటి అంతట అవే రాలిపోతాయి.

ధ్యానం చేసేటప్పుడు అవసరంలేని తలంపులు ముసురుతూ నీమిాదకు వస్తాయి. నీధ్యానం యెక్క లోతులు పెరుగుతూ ఉంటే ధ్యానశక్తి ఏవాసన నిన్న బాధిస్తోందో దానిని పట్టిలాగి, గుంజ దానిని నశింపజేస్తుంది. నీకు శాంతి కావాలంటే బజారులో దొరకదు, స్నేహితుల దగ్గర, బంధువుల దగ్గర శాంతి దొరకదు. నీవు ధ్యానం చేయటం వలన, విచారణ చేయటంవలన, ఒక మహాగురువుని నిరంతరము స్ఫురించటంవలన, అరుణగిలిని ధ్యానించటంవలన, భగవంతుడికి శరణాగతి చెందటం వలన నీకు శాంతి కలుగుతుంది. మన మనస్స ఎంత నిశ్చలంగా నిర్మలంగా ఉంది అని భగవంతుడు చూస్తాడుగాని మన మనస్స నిశ్చలంగా ఉన్నట్లు నటిస్తే భగవంతుడు మోసపోడు, మనకి మోక్షాన్ని ఇవ్వడు ఆత్మలోనే సుఖం ఉంది, శాంతి ఉంది, ఆనందం ఉంది. లోకంవైపుకు ప్రయాణం చేస్తున్న మనస్సకు అది అందదు. ఆత్మవైపుకు ప్రయాణం చేస్తున్న మనస్సకు అది అందుతుంది. ఆత్మయందు ఆత్మవైపుకు ప్రయాణం చేసే మనస్సతో ఆత్మలో ఉన్నశాంతిని, ఆనందమును జుర్రుకో, అప్పుడు నీవు స్థితప్రజ్ఞడివి అవుతావు. ఆత్మవైపుకు మళ్ళించిన మనస్సతో వెళ్లి ఆత్మలో ఉండి అక్కడ తిస్సవేసుకొంటే అప్పుడు నీకు కావలసిన సుఖం, శాంతి, ఆనందం ప్రవాహంలాగ వచ్చి నీమిాద పడుతుంది. ఆప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతావు. ఆత్మలో ఉన్న సంతృప్తి నీకు దొరికితే బయటవిపుయాలను నీ మనస్సకోరదు. భగవంతుడు ఇంత స్ఫురింగా చెపుతూ ఉంటే ఇంకా చెప్పండి చెప్పండి అంటే ఇంక చెప్పేదివిముంది.

1. 20-12-98 నుండి 29-12-98 వరకు అరుణాచలం క్యాంవ్.

2. 31-12-98 సభినేటిపల్లిలో శ్రీనాన్నగాలి ప్రవచనము.

3. 03-01-99 జిన్నారులో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము -